

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201389
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617201389.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore veci žalobcu: S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX K., zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.163,- eur príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11Csp/32/2017-90 zo dňa 24.08.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 11Csp/32/2017-102 zo dňa 24.08.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 177,72 eur, s 5 % úrokom z omeškania od 29.11.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie n e d o t k n u t ý.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 177,72 eur s 5 % úrokom z omeškania od 29.11.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie 17,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.11.2016 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,44 %. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 20.04.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500111449 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 960,- eur. Na základe obsahu zmluvy a z postavenia jej zmluvných strán mal súd prvej inštancie za to, že ide o zmluvu, ktorá má spotrebiteľský charakter. Táto založila medzi sporovými stranami vzťah zo spotrebiteľského úveru v zmysle definície formulovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom k 20.04.2015 (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“, resp. „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Zo zhodných tvrdení strán sporu mal súd prvej inštancie za zistené, že v rovnaký deň, ako došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, žalobca a žalovaný podpísali dohodu o poskytnutí služieb, v zmysle ktorej vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi v súvislosti so zmluvou ďalší náklad v podobe

úhrady sumy 786,96 eur, ktorá mala byť splácaná spolu s úverovými splátkami (spolu v sume 55,83 eur mesačne). V spojitosti s uzavretou zmluvou o úvere predložil žalovaný dlžníkovi následne oznámenie o schválení úveru, ktoré obsahuje jednotlivé náležitosti úveru, avšak navyše uvádza rozdelenie splátky 33,97 eur na časť istiny (26,67 eur) a úrokov (7,30 eur) a tiež spomína výšku odplaty v zmysle dohody o poskytovaní služieb (786,96 eur). Uvedené oznámenie bolo formulované jednostranne žalovaným ako veriteľom, nie podpísané druhou zmluvnou stranou, a preto jeho použitie na účely skúmania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo prípustné (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 107/2016). Súd prvej inštancie ďalej skúmal, či zmluva zo dňa 20.04.2015 obsahovala náležitosti vymedzené v ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto smere považoval aj za dôvodné námietky žalobcu smerujúce k nesprávnemu údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov a s tým súvisiacimi celkovými nákladmi spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Výška úveru mala byť podľa zmluvy 960,- eur, výška splátok 33,97 eur a celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť, predstavovala sumu podľa zmluvy 1.318,92 eur. Skutočná suma, ktorá bola žalobcovi poukázaná na účet, dosiahla sumu 864,- eur (uvádzaná čiastka 960,- eur znížená o poplatok 96,- eur). Vychádzajúc z daných parametrov výška úveru 864,- eur, poplatok 96,- eur, výška splátky 33,97 eur, mal správny údaj RPMN predstavovať 37,7 %. Ani uvedený údaj však nemožno považovať za končený, keďže v spojitosti so zmluvou vznikli žalobcovi ďalšie „skryté“ náklady, a to v podobe splátok úhrady z dohody o poskytovaní služieb. Odhliadnuc od faktov, že obsah tejto dohody nasvedčuje jej extrémnej nevyváženosti (platba 786,98 eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok a ďalších jednoduchých informačných službách), a teda neprijateľnosti (obdobne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co 39/2016), jej uzavretie znamenalo existenciu ďalšieho poplatku, ktorý mal byť zahrnutý do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a tiež do celkovej sumy, ktorú mal dlžník zaplatiť. Pokiaľ údaj o takejto ďalšej platbe absentuje pri vymedzení jednotlivých náležitostí zmluvy, ide o nekalú prax, ktorú nemohol súd akceptovať. Veriteľ odplatu vo výške 786,96 eur uviedol až v oznámení, ktoré malo jednostranný charakter, súd pri skúmaní sporných otázok z neho nemohol vychádzať. Pokiaľ by veriteľ náležite vymedzil zmluvné ustanovenia, musel by pri určení celkových nákladov úveru dospieť k sume 2.009,88 eur (36 x 55,83 eur), nie k sume uvedenej v zmluve 1.318,92 eur. V danej veci bol žalobcovi poskytnutý úver revolvingového typu, avšak reálne čerpal finančné prostriedky len jednorazovo v sume 864,- eur, preto súd prvej inštancie považoval za opodstatnené námietky aj v tej časti, ak smerovali k absencii údaja o konečnej splatnosti úveru. Dobu trvania zmluvy bolo možné vyvodiť z počtu splátok 36, ktoré má dlžník splácať. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere došlo k nesprávnemu stanoveniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, absentovali tu údaje o konečnej splatnosti úveru, o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov, dospel súd k záveru o tom, že dotknutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený záver mal potom za následok vznik bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) na strane žalovaného v sume, ktorú žalobca zaplatil nad rámec istiny úveru. V tomto smere súd prvej inštancie uviedol, že z predloženého výpisu z účtu žalobcu je zrejmé, že od žalovaného získal finančné prostriedky v sume 864,- eur. Rovnako bolo preukázané, že žalobca splatil 985,89 eur (výpis z účtu na č. I. 22 spisu) a sumu 55,83 eur (uvedená suma vyplýva zo zhodných tvrdení strán (výpis na č. I. 17 a na č. I. 66 spisu), spolu 1.041,72 eur. Výška bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného tak predstavuje 177,72 eur (1.041,72 eur - 864,- eur). Keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 17,12 eur s úrokmami z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.11.2016 späť, rozhodol súd o čiastočnom zastavení konania v zmysle § 145 ods. 2 CSP. Vzhľadom na uplatnený zákonný úrok z omeškania priznal žalobcovi v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak nie od 10.11.2016 tak, ako žiadal žalobca, ale až odo dňa 29.11.2016. V tomto smere vychádzal z toho, že žalobca požiadal žalovaného o plnenie výzvou zo dňa 10. novembra 2016, pričom zároveň určil lehotu na plnenie 14 dní. Súd prvej inštancie započítal 2 pracovné dni na doručenie danej výzvy a následne 14 dní na plnenie, a tak dospel k záveru, že posledným dňom na vydanie bezdôvodného obohatenia bol 28. november 2016 a až odo dňa nasledujúceho sa žalovaný dostal do omeškania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z čiastočného úspechu žalovaného v spore. Úspech žalobcu dosiahol 15,28 %, úspech žalovaného 84,72 %, čistý úspech žalovaného teda predstavuje 69,44 %.

2. Proti uvedenému rozsudku, čo do výroku o uložení povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu s príslušenstvom a proti výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie žalovaný v zákonnej lehote, keď namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie porušuje povinnosť súdu členského štátu EÚ vykladať

a aplikovať vlastné vnútroštátne právo v súlade s právnym poriadkom Európskej únie. Ďalej dôvodil, že postup súdu, ktorý odmieta prihliadať na úijné právo s odôvodnením, kedy by podľa neho musel použiť úijnú úpravu, je nesprávny, čo potvrdzuje aj súdna prax a rozhodovacia činnosť Súdneho dvora Európskej únie. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa však všeobecne vyvodzuje a uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúcej v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši tzv. súladným (eurokonformným) výkladom. Ďalej argumentoval, že ani smernica 2008/4/ES a ani vnútroštátne právo nezakotvujú žiadne právo na rozpis splátky v zmluve. Spotrebiteľ má právo vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku, čo zodpovedá jeho právu vyplývajúceho z čl. 10 ods. 2 písm. i) smernice. Ani konštrukcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je založená na tom, že sa upravuje právo spotrebiteľa na rozpis splátky priamo v zmluve. Podľa odvolateľa nie je možné rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 odmietať s tvrdeniami o lámaní vnútroštátneho práva či priamom účinku. O nepriamy účinok sa súd prvej inštancie ani nepokúsil. Argumentácia o „zlomení“ vnútroštátneho práva je vo svojej podstate porušením povinnosti súdu členského štátu rešpektovať úijné právo. Súdny dvor EÚ (§ 110 Konstantinos Adeneler C-212/04, § 44, § 47 Pupino C-105/03) vymedzil hranicu povinnosti eurokonformného výkladu ako hranicu contra legem. Určil, kedy nepriamy účinok do úvahy neprichádza. Výklad contra legem predstavuje popretie účelu zákona. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by nemala žiadny význam, keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. Ďalej odvolateľ tvrdí, že súd postupoval v rozpore so zákonom, keď nerešpektoval ani povinnosť súdneho výkladu vnútroštátneho práva s úijným právom v zmysle Zmluvy o fungovaní Európskej únie a dospel k nesprávnemu záveru o výklade § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný napadol aj rozhodnutie v časti o priznaní úroku z omeškania od 29.11.2016, pretože žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy poštovou zásielkou. Z toho dôvodu by omeškanie mohlo vzniknúť až po doručení žaloby žalovanému, nie skôr. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá, resp. aby rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Zdôraznil, že skutočná výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 864,- eur, nakoľko žalovaný započítal odplatu za ešte neposkytnutú službu a krátil celkovú výšku úveru, preto poskytnutá suma 864,- eur mala byť celkovou výškou spotrebiteľského úveru. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a musia byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. K námietkam žalovaného, v ktorých tvrdí, že zmluva obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok, odkazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Žalobca uviedol, že Smernica ako sekundárny prameň práva Európskej únie je adresovaná členským štátom, pretože len tie sú ňou viazané, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom s prihliadnutím na právnu kultúru toho-ktorého štátu. Vzhľadom na explicitné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov nemožno priznať smernici ani nepriamy účinok. Žalobca žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 177,72 eur, s 5 % úrokom z omeškania od 29.11.2016 do zaplatenia, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Rovnako aj vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP. Výrokov, ktorými konanie v časti o zaplatenie 17,12 eur spolu s príslušenstvom zastavil a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, sa odvolací súd nedotkol, keďže tieto výroky neboli odvolaním napadnuté.

5. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z

uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. K odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

7. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvoláciu námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že súd prvej inštancie pochybil, keď nepriznal priamy alebo nepriamy účinok smernice 2008/48/ES. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že súd prvej inštancie nemohol vec posúdiť vo svetle rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a v zmysle ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a v zmysle ktorého, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala rozčlenenie splátok v podobe amortizačnej tabuľky na istinu, úroky či iné poplatky. Pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu (ktorý konflikt zrejme vyplýva z obsahu tohto rozhodnutia ako konflikt medzi uvedenou smernicou a zákonom č. 129/2010 Z. z. a pred jeho platnosťou aj zákonom č. 258/2001 Z. z. prijatým za účelom implementácie tejto smernice v SR), musí vnútroštátny súd v prvom rade skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok (možnosť smernicu aplikovať priamo a bezprostredne na prípad, ktorý súd rieši). Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátny súd musí skúmať, či môže smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môže Zákon o spotrebiteľských úveroch vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice (eurokonformný výklad zákona) však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, pretože by sa jednalo o výklad contra legem a rovnako tak eurokonformným výkladom nemožno porušiť ústavný princíp právnej istoty. To znamená, že pokiaľ aj zo smernice vyplýva, že absencia určitých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemá spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nemožno v tomto svetle vykladať zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý vyslovene hovorí, že práve absencia tých istých náležitostí bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru spôsobuje. Takýmto výkladom by došlo k neprípustnému výkladu contra legem. Súčasne, ak by aj súd v tejto veci postupoval tak, že by použil výklad načrtnutý v predmetom rozsudku Súdneho dvora, má za to, že by došlo k nedôvodnému narušeniu ústavného princípu právnej istoty a nedôvodného odklonu od ustálenej súdnej praxe. Uvedené je neprípustné aj s poukazom na čl. 2 ods. 2 CSP, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Nedôvodná je aj odvolacia námietka žalovaného o nepreukázaní doručenia pred sporovej výzvy (č.l. 20 spisu) poštovou zásielkou, keďže z obsahu spisu, z vykonaných dôkazov, konkrétne z odpovedi žalobcu zo dňa 02.12.2016 (č.l. 21 spisu), v ktorej potvrdzuje jej doručenie, vyplýva opak. V tomto smere tiež žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu správne poukázal na to, že predmetné tvrdenia mal žalovaný produkovať ešte počas prvoinštančného konania.

8. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania súdu prvej inštancie, keďže tento vykazuje vecnú správnosť.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznáva žalobcovi v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalovanému úspešný.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)